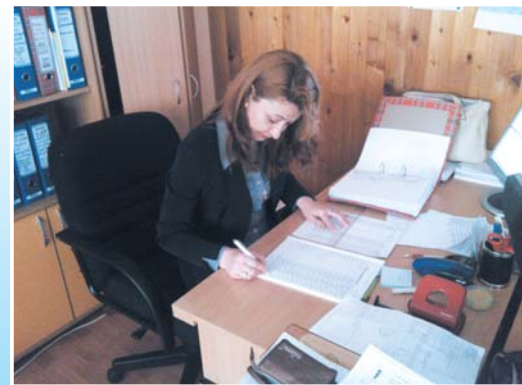

ДОМ УЧЕНИКА СРЕДЬИХ ШКОЛА “ЯГОДИНА”

2011 № 24

Питали смо нашег мајстор Данета

Мајстор Дане је човек кога изузетно цене сви из његовог окружења, јер несебично помаже свима коме је потребна помоћ.

Он ће увек доћи да вам поправи сваки квар у соби,

Може да направи све што види, има најлепше двориште које сви воле радо да посете; није се либио ни једног посла, а радио је и у иностранству, и у пустињи.. Разликује веру од религије, а најбитније како каже је да никад не седи без посла.

Њега некад нећете чути да псује, критикује или оговара, .

Бавио се каратеом у младости. Мисли да је за сваког врло корисно пливање и трчање па онда сви остали спортови, јер спорт побољшава циркулацију, више кисеоника долази до мозга па постајемо способнији и јачи за сваки умни и физички рад:

„ Кад сам радио у ДДР-у (Источна Немачка) са нама је била и једна јапанска фирма. Они су свакодневно у сред радног времена имали спортске активности један сат. То је била обавеза и старих и младих и мушких и женских; сви су задовољно играли многе игре. И што је занимљиво код њих нема ни

симуланата ни забушаната.”

Ишао је на сва велика окупљања, да осети душу нашег народа. Не гледа шта други раде, већ брине о ономе што он треба да ради, јер верује да постоји онај ко све види и зна.

Последњи дан живота би провео као и сваки други, јер има испуњен живот. Ако нема шта да ради, он чита. Воли да проучава историју Срба, свог народа и све што сазна записује, па тако има пуно писаног материјала. Ако вас занима радо ће то с вама да подели.

О патриотизму нам је рекао:

„Да би човек био патриота морао би бар мало да зна о пореклу свог народа и своје земље; како је стварана, чиме је плаћена да би била наша; како је сачувана, како се воли; да ли је она део нашег живота и да ли смо ми део ње?

Издвојио бих речи једног од наших многобројних великана патриота, Владике - Николаја Велимировића који је живео почетком прошлог века. У катедрали у Лондону 1916. он је оржао следећу беседу:

- Николај је изашао за говорницу у најпростијој монашкој ризи. Цео минут је фиксирао својим очима окупљени народ у храму. Када су се све очи, срца и мисли слиле у једно, почео је своју знамениту беседу: "Душа Србије"

....Господо и пријатељи! Цео дан јуче провео сам разгледајући овај величанствени храм, понос Енглеске и хришћенства. Грађен је од најскупљег материјала донесеног из разних крајева империје у којој сунце не залази. Гранит и мермер од кога је грађена, испирали су таласи мора и океана, злато и драго камење којим је украшен донети су из најбогатијих рудника Европе и древне Азије. С правом се овај храм убраја у архитектонска чуда света.

Но господо и пријатељи! Ја долазим из једне мале земље са Балкана у којој има један храм и већи и лепши и вреднији и светији од овог!

Настао је тајац. Горди Енглези гледали су збуњено у њега. Настао је жамор у виду подсмеха: шта има лепше од овог храма...., шта тај човек прича...., која је то земља?

Када је опет настао тајац из џепа своје монашке мантије извадио је фотографију и окренуо је народу. Била је то фотографија Ћеле куле на Чегру.

Европо! - наставио је гласом страшнијим од грмљавине: „ово је храм сазидан од лобања и костију мога народа, који већ 5 векова стоји као стамена грана азијском мору на јужној капији Европе. Када би све кости и лобање биле узидане, могао би се подићи храм 300м висок, толико широк и дугачак. И сваки Србин могао би дићи руку и показати: ово је глава мога деде, мога оца, мога брата, мога комшије, мога пријатеља. Пет векова Србија лобањама и костима својим брани Европу да би ова живела срећно..... и другим речима, док је Европа постајала Европом, ми смо били ограда њена, жива и непробојна ограда њена, дивље трње око питоме руже.

На данашњи дан српски кнез Лазар 1389.год. са својом храбром војском стао је на браник хришћанске Европе и дао живот за одбрану европске културе.

У то време Срба је било колико и вас Енглеза. Данас их је 10 пута мање. Где су? Изгинули бранећи Европу. Данас Србија од Европе очекује да јој помогне.....“

На овај одломак наставио бих одломак из Николајеве друге књиге“Не кради државу“

„ Потонулу лађу извадили из дубине морске. При том послу сви су се намучили. Неки осакатили, а неки животом платили. Но кад је лађа спасена сви су се радовали и почели лађу оправљати и сређивати. Али нашли су се и зли људи који су почели красти са лађе: даске, ексере, ужад, челичне жице и синцире. Неки су пробушили бок лађе да би узели штогод из доњих магацина.

Зар неће таква лађа опет потонути? Поштени путници на тој лађи мало слуте да су у опасности. Затрубиће капетан и позвати све путнике да је спасавају. Може бити доцкан. Лађа ће поново потонути.

Није ли твоја државна лађа Србине пет стотина година била под морем? Војске и војске нашле су смрт у дубини док државна лађа није изашла на светлост сунца. А број осакаћених, унакажених, пребијених и број удовица и сирочади, ко може све те бројеве сабрати?..... Зато не кради државу своју, ни државну земљу, ни државни новац, ни државну имовину..... Крв и сузе крадеш, кад државу крадеш. То ћеш дати својој деци да једу? Крв и сузе.....

Престани дакле красти и врати држави што си украо од ње. Врати пак двоструко, врати да нико не види и не зна. Знаће онај који све види и све зна, а народ ће осетити.

И не износи тај новац из своје у туђу државу. Тиме чиниш част туђој, а понижење својој држави. Знај ако пропадне твоја држава и ти ћеш пропасти.....

Препоручује нам књигу Арчибалда Рајса „Чујте Срби, чувајте се себе.“

Има три ћерке а сад се радује унучићима

Породица је, како каже, темељ свих осталих заједница. Ако је породица здрава, онда је здрав комшилук, село, град, општина и на крају, здрава је држава. Породицу је створио Бог и оставио јој правила живота где свако има своја права и дужности.

„Када смо били деца, били смо мали истраживачи непознатог нам живота. И као такви често смо били гладни, жедни, промрзли, мокри, прљави, огребани, повређени. А сва решења наших невоља и нову снагу за даљи живот налазили смо у топлој дому својих родитеља.

Сада када смо одрасли имамо своје породице, своју децу. Када се уморимо и када нас терет живота полако слама, када мислимо да више не можемо издржати и чето не знамо где и како даље, ми се сетимо једине нам оазе у овој пустињи живота, а то је наш родитељски дом. а тамо нас сачекују испружене старачке руке пуне љубави. Осмех срца који се види на лицу. Очи пуне суза радосница. Можда по који савет из њиховог живота пуног искуства и многих преживљених и побеђених невоља. А ми се осећамо као пиле које по киши и блату сакупља своју храну, а онда промрзло и мокро, само за тренутак оде под крило своје мајке. Осуши се загреје се, а онда опет напоље, где продава свој живот.

То је за мене породица или породица мог времена. А ви, драги ученици, ако нисте имали породицу какву сте желели, онда се потрудите да такву створите.“

Јока, Јелена, Милена (302)

Манасија

Стојиш сама.
Одлевах временима.
Јуче данас сутра и
никада. Стојиш сама.
Под а над најлепшим и
најгорим небом, вијориш
се кулама.
Штитиш се од заборава
и човека. Сама.
Топла у најхладнијим
данима, спремно нудиш
опроштај.
Забрављаш да не би
била забрављена.
Рушиш се све више у висинама.

И ту, на твојим брдима, спасаваш нас од
наших мисли својим молитвама.
Ниси тужна јер си поносна.
Сакривена а тако очигледна, знана.
Губим дах од погледа твојих зидина.
Убрзано куцање у грудима осећам од твојих
одаја.
Срећу јер си ме, овакву непознату,
прихватила.
Моја безвредност избрисана је твојим
вековима и надањима.
Имам свест када сам у теби заштићена, а
савест када те напуштам корацима.

Ипак.. Стојиш сама. **Макић Татјана . наша бивша
ученица – апсолвент права у Београду**

Треба се дивити успешнима, богатима, популарнима, инима који су постигли све и имају још више, можда. Човек вредан дивљења је онај који те подстиче да радиш на себи и то не размишљањем да се жели бити као он, него жељом да се искористи властити потенцијал у некој науци, спорту, музици учењу страних језика. Сви ми имамо талента, битна је подршка, испод плавог и ломеног крова, у моје време, је било.

Ја се још увек питам шта је Douglas Adams мислио под оним 42.

Кажу да је једна од последњих белешки коју је Johnny Cash оставио гласила одприлике овако: „Понекад ноћу, док чујем ветар пожелим да сам поново луд...”

Динко Павковић 1983- данас живи на обали З реке - у Сиску

Марко Милошевић од А - Ш

Ученик првог разреда Прве техничке, одличан ђак, културан и васпитан дечко, станар једне од најчистијих соба у дому - 110

А - авион - подсећа
ме на лепо
плаво небо

Б - балон -
тренутак у децјем
животу кад га
пустимо да лети

В - врата -
професорка нас
стално подсећа да
не лупамо вратима
у дому

Г - грудвање -
једина забава у
хладним зимским
данима

Д - другарство - то
је једино важно у
животу

М - музика - у њој понекад налазимо
утеху

Н - нафта - драгоцени извор енергије -
без ње аутомобилски свет не би постојао

Њ - њива - јер здрава храна долази са
њиве

О - огледало - разбијено доноси 7 година
несреће, свако пази када му приђе

П - Париз - подсећа ме на љубав - град
љубави

Р - рак - опасна животиња, знак у
хороскопу

С - слова - једино се њих сећамо из 1.
разреда

Т - тиква - од њих правимо
страшила за ноћ вештица

Ћ - ћуп - када га нађемо надамо
се да је пун блага

У - Увац - једино станиште белоглавог
супа (врста орла) у Србији

Ф - фрула - један од најпознатијих
српских традиционалних инструмента

Х - храст - свето дрво старих Словена

Ц - цемент - фабрика у околини
"Холцим"

Ч - чобанин - подсећа ме на прелепе
предеље наших села и планина

џ - џак - јер Деда Мраз из њега вади
поклоне

Ш - шах - подсећа на ратове и ратовање

Финска има најбољи образовни систем: У периоду
кризе Финска влада је поставила питање: да ли
треба улагати у фабрике или у образовни систем.

Одлучили су се за образовање и то их је извукло
из кризе.

Ђ - Ђорђе - име једног мог доброг
друга

Е - еским - зато што живи у кућици од
леда

Ж - жирафа - животиња која нам у зоо
врту увек привуче пажњу својим
изгледом

З - змај - његово прављење и пуштање
у небо је права забава

И - ирвас - зато што помаже Деда
Мразу у разношењу поклона

Ј - Јован - најпознатији децји песник

К - крила - птице без њих не могу да
лете

Л - лопта - ствар без које фудбал не
би постојао

Љ - љубичица - подсећа ме на лепоту
ливада у пролеће

Јелена Ђорђевић 409 А- Ш

- ученица прве године грађевине,
јако врло добра. Као особа је
одговорна, искрена, одлучна,
сјајна доцимерка!

А - Александра, сестра од тетке коју
пуно волим и
која зна све моје
тајне.

Б - Бошко, мој друг
из одељења,

В - Валентина, сад
већ моја бивша
цимерка,

Г - грешка - на
грешкама се учи,

Д - дружење, волим
да се дружим,

Ђ - Ђорђевић, моје
презиме,

Е - Емилија, моја
„луда“ цимерка,

Ж - Живко, професор
историје,

З - змија, мрзим змије,

И - искреност, ценим искрене особе,

Ј - Јована, рођена сестра коју пуно
волим,

К - Катарина, моја најбоља другарица
која ми пуно недостаје,

Л - лане, моја омиљена животиња,

Љ - љуљашка, као мала много сам
волела да се љуљам,

М - мама, особа без које не бих
могла,

Н - нана - обожавам чај од нане,

Њ - њупа супа,

О - очи, огледало душе,

П - поверење, добро је имати уз себе
особу од поверења,

Р - розе, моја омиљена боја,

С - седиментне стене, то сад учимо из
грађевинских материјала,

Т - тата, њега волим највише на свету,

Ћ - ћао, обично тако поздрављам друштво,

У - учитељ Милан, научио ме прва слова и
бројеве,

Ф - филм „Монтевидео“, омиљени,

Х - хигијена, у купатилу је ужасна,

Ц - цвеће, обожавам цвеће,

Ч - чаврљање, волим да чаврљам са
другарицама,

Џ - џем од јагода

Ш - школа, ни крива ни дужна добила
сам још 8 година.

ДЦ, ДМ,БТ (410)

Наша посла

На једном аутобусу пише:

Забрањује се **утовар и истовар** путника на улазу у аутобуску станицу Рековац. Путнике истоварати на перонима аутобуске станице.

Марија Јаковљевић 301

Анкета -

На питање које су поставиле Гоца 401 и њене другарице: да ли се каже са ИгорОм или ИгорЕм, 78% ученика је одговорило са ИгорОм, а само 3% је рекло исправно је и једно и друго што је тачан одговор како нам је потврдио наш експерт за српски језик Стефан Петрушевски : **именице прве деклинационе врсте које се завршавају на сугласник Р у инструменталу једине имају наставке Ом и Ем.**

Похвале за ученике који су 21.02.2012 чистили снег: Миљан Папић, Петар Бељић, Иван Савић, Милош Павловић, Никола Стојиловић, Милош Милосављевић, Петар Гмитровић, Миљан Дејић

Вежба

Васпитачица разговара са ученицима собе 113:

- Како тако лако одустајете? Ја кад узмем нешто да радим, ма насадићу се на главу, ма има да цркнем, али то морам да завршим, а ви тако лако одустајете, ма код прве препреке.

- Е професорка и за то треба вежба. Ја сам извежао да одустајем, па ми то уопште није тешко,- додаје Срђан Богосављевић

Шта је за тебе љубав

Магнетно поље које привлачи два супротна пола - Немања 107

Љубав је кад волиш маму, тату, бату, секу, деку, баку, мацу, куцу, птичице, коњиће и лептириће.... љубав је кад волиш. А не очекујеш да те воле. Љубав је као кад се упишлиш и сви то виде, а само теби је топло. Љубав је кад погледаш неком у очи и тачно знаш шта мисли и осећа и пре него што он каже. - Милена 302

Љубав је размењивање осећања и нежности, између две нежности - уч из собе 404 - Каћа, Јелена, Сандра)

Љубав је ништа - Јеца и Лидија 407

Љубав је хемијска реакција која изазива блаженство у мозгу - Емилија 409

Љубав је кад некога волиш - Гоца 401; Пера 205

Љубав је кад видиш његов осмех па се од среће и ти насмејеш - Милица и Даница 411

Дајана и Лазар - Дајана 412

Љубав је хемија. Ја имам 5 из хемије - Микица 202

Љубав је кад ти дам средину палачинке - Виринка 414

Љубав је срећа - Јелена 408; Милош 112

Љубав је за мене виша математика - Баства 100

Љубав је свашта - Душан 102

Љубав је кад се нешто збива, кад се неко воли. - Баки 102

Љубав је „Црвена Звезда“ - Вељко 106; Шоми 111

Љубав је физика, а ја имам 3 из физике - Игор 106

Љубав је апстрактна ствар - Аца 110

Љубав је кад се сви чуде зашто си одједном почео - ла да се дотерујеш - Китић 113

Љубав не постоји - Данијел 114; Давно је изумрла - Милена 305

Љубав је кад си спреман да гурнеш руку у ватру - Александар 201

Љубав је кад увече немаш шта да једеш па са цимером поделиш јабуку - Оги 206

Љубав је поштовање - Јована 302; Кика 304

Љубав је кад крокодил отели пиле, а ипак га воли - Борис 206

Љубав је кад неком скочиш на леђа а он те носи - Теодора 314

Љубав су феромони - Стефан 202

Љубав је кад те девојка воли иако си ћелав - Гидра 208

Љубав је највећи проблем људске егзистенције - Маријана 310

Стефан - Драгана 310; Дајана - Лазар 112

Љубав је хлеб - Јована 307; Љубав спава - Тања 307

Моја највећа љубав је Даница 410 - Јеца 403

Љубав је прецењена - Цеца 412

Љубав је кад те дечко воли иако си дебела. То је нешто предивно и вредно без обзира на то према коме је осећамо -Ја сиe кошат (Толски) - Бојана 410

Поред Јеце 403, моја највећа љубав је љубав према храни - Даница 410Љубав је када неког гледамо на посебан начин! Када се уз њега осећамо лепо и сигурно,и желимо да тај осећај никад не престане! Тања 405

ДБД (410)

„Ко уме да воли, не би требало ништа друго да ради“ - Душко Радовић

Омиљени цитати, пословица, мисли
- лично искуство које ће послужити другима

Јеца 312: "Don't worry about life, you're not going to survive it anyway."

Тина 309 : Не веруј никоме!

Теодора 314: „Дупле чарапе да не би било зима на ногице“

„Од колевке па до тамног гроба

Права сваком величина тече

А од ногух па до врха главе

У паметних мјери се висина.

Није моје што стекао нисам

И што пуста подаде ми срећа,

Већ је моје што сам дохватио

тратећ своју од њедарца крцу.

Није висок ко на вису стоји,

Нит је велик, тко се велик роди,

Већ је висок тко у низу стоји,

И висином надмашује висине.

А велик је тко се мален роди,

А кад пане, голем гроб му треба.“ Мажуранић – „Смрт

Смаил Аге Ченгића“

Маја 301: "Кад се једна врата затворе, друга се отворе."

"Every man gotta right to decide his own destiny." В.Marley

"The good times of today is the sad thoughts of tomorrow." В.Marley

Никола Митић 111: „Ви вредите само онолико, колико сте другима потребни“. „За разлику од доктора наука, сељаци имају више знања него стручне спреме.“ „Девојке не треба јурити, него их скупљати.“

Микица Арсић „И тако живот се троши ко сапунче, де си био- нигде, шта си радио – ништа.“

Нена 302 : Када се гледаш у огледалу, и желиш да га разбијеш, није огледало то што треба да буде сломљено, него си ти тај који треба да се промени“.

Мара 303 : „Када сви мисле исто, значи да нико не мисли довољно“.

Данијел 108 и Ана 306: "Scio mi nihil scire." (Знам да ништа не знам. Сократ)

Милена 302: „Сви смо ми на овај или онај начин људи“.- Пауло Коелњо „Карта наших живота је тако савијена да се на њој не види ни један велики пут, али како се развија, увек се укаже неки мали.“- Жан Кокто „Наш живот је књига која се сама пише, ми смо ликови романа који некад не разумеју шта писац жели да каже“ – Жилијен Грин

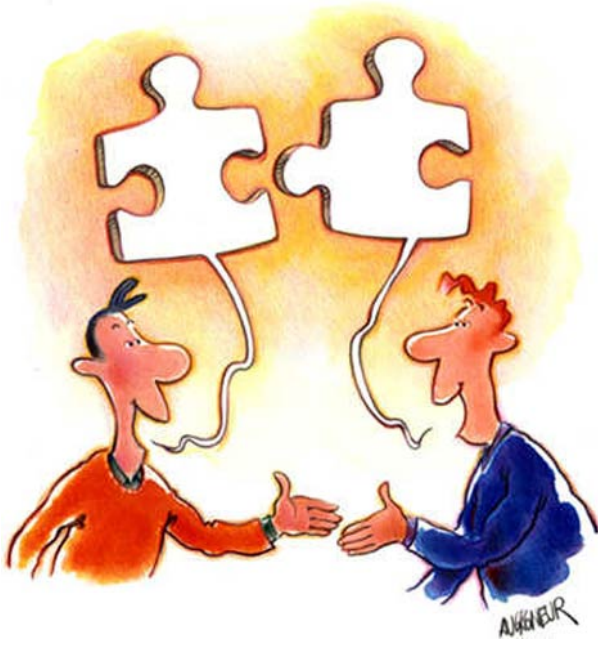
Јеца 302 : „Карактер је човекова судбина“ – Хераклит. „Немој жалити због снега на комшијском крову, ако га ниси очистио пред сопственим прагом“. – Конфучије. „Копај до дна, тамо је врело добра, које стално извире, ако га стално ископаваш.“ Марко Аурелије „Умереност је мудрост живота“.

Једном је неко рекао: Уради оно што знаш, са оним што имаш тамо где се налазиш“. Кућа младих је право место да све што знамо урадимо са свим што нам често недостаје и покажемо колико смо спремни, сналажљиви и креативни.

Живот је дар, само наш и зато га обојимо својим бојама.

Јока 302

Теслине визије – постоје 3 начина како се може повећати енергија која одређује људски прогрес -**прво**, можемо повећати масу, тј. побољшати услове живота, здравља и сл. **Друго** – можемо смањити силе отпора које успоравају напредак као што су незнање, глупост и религиозни фанатизам. **Треће** – можемо да умножимо енергију људске масе овладавањем силама универзума, као што су сила сунца, океана, ветрова, плиме, осеке. Првим методом остварујемо више **хране и опште благостање**, другим стварамо услове **за мир** а трећим се повећава наша способност да радимо и стварамо. **Напредак је могућ само ако је усмерен ка благостању, миру и стваралаштву**

Правила успешне комуникације

1. Бити заинтересован за друге

1. Долазим у своју собу, видим да моја цимерка није расположена, питам је шта јој је, она ми одговара да јој није ништа, али ја видим да ме лаже. После неког времена сам је питала опет, добила сам исти одговор, мислила сам да не жели са мном да подели свој проблем. Одлучила сам да је опет питам па шта буде. Одговорила ми је, схватила сам да неке особе деле своје проблеме само са оним људима којима је стварно стало.

2. Смешити се

2. Имам заказано код лекара, касним јер касни аутобус, пада киша, на улазу у болницу сам се оклизнула и пала, сада већ бесна улазим у болницу и вичем: „Зауставите лифт!“ Врата лифта је задржао један деда који се благо насмејао и шармантно рекао: „Изволите млада дамо“,

цео дан ми је после тога био леп. Просто је невероватно колико нечији осмех и позитивна енергија могу да вам поправе расположење.

3. Повремено одмерено додирнути саговорника

3. Била сам на одбрани дипломског рада, диск са презентацијом није хтео да се учита, изнервирала сам се и имала сам велику трему, онда је пришла професорка, додирнула ме по рамену, па је онда без проблема отворила презентацију.

4. Бити добар слушалац и подстицати друге да говоре о себи

4. Професорка: „Ваш син је постигао добар успех.“ Мајка: (стиска усне, брада јој дрхти), „нема везе...“ Професорка: (седа поред ње) „Ви сте баш тужни због тога зар не?“ Мајка: (говори док јој теку сузе) „Њему је било много важно да је одличан...“ Професорка: „Знам како се осећате. Мени се то десило када је мој син био добар у петом разреду. Они баш умеју да нас растуже. Али он би могао више да се потруди и да до краја буде одличан.“ Понекад људи могу да кажу само једну реченицу, и да вам тиме све кажу, потребно је само да их слушате.

5. Неслагање манифестовати одмерено (само незреле, нереализоване и неафирмисане особе имају потребу да се са другима споре на потцењивачки начин)

5. Мајка прича телефоном, код ње долази дете и стално је нешто запиткује. Мајка одговара: „Ја не волим кад ме прекидаш док разговарам преко телефона у вези посла. Твоје упадање ме деконцентрише па забрављам шта сам хтела да кажем. То ме љути и зато ћеш морати да сачекаш док ја завршим.“ Слободно реците шта вам смета и шта вас љути, како се у датој ситуацији осећате и шта би друга особа требало да уради како би се сукоб решио.

Уредила васпитачица Јелена Гајић

Решење задатка:

У аутобусу има седморо деце, свако има 7 торби
 $7 \cdot 7 = 49$
 у свакој торби има 7 одраслих мачака
 $49 \cdot 7 = 343$
 Свака одрасла мачка има 7 мачића
 $343 \cdot 7 = 2401$
 односно, у аутобусу је 7-оро деце, 343 одрасле мачке и 2401 маче.

сад имамо

$$7 \cdot 2 + 343 \cdot 4 + 2401 \cdot 4 = 14 + 1372 + 9604 = 10990$$

Решење другог задатка:

Адам Пантић, пеперминт бомбон, 7 комада, 35 дин
 Ђорђе Симић, желе бомбон – 10 комада, 50 дин
 Петар Бошковић, лизалица – 5 комада, 75 дин
 Тома Васић, чоколадне бомбоне, 6 комада, 60 дин

Бисери из дома

Разговор у холу дома

У холу седе васпитачица Јелена и разговара са Огијем и Душаном. У том пролази ДК

- Дођите професорка код нас да причамо – зове Душан
- Знате оно што сте рекли за здраву децу, ја мислим да није тачно – каже Оги док држи нови број ДомИНа.
- Да, откуд хормони знају да ли је дан или ноћ. Ни ја не верујем у то – додаје Дуле.
- Добро ви не верујте, па ћете да видите, ја верујем стручњацима кад нешто кажу.
- У том наилази и Давидовић, узима од Огија ДомИНо и показује на један текст:
- Професорка какве су ово изјаве? Шта овај прича: „хоби сива зона, безопасна тема...“, зар није једноставно могао да каже хоби ми је риболов, или хватам лептириће или скупљам папририће. А и Ви шта сте ово писали Кукумавке, плувачи или ово „родитељи непријатељи својој деци“. Како родитељи могу да буду непријатељи деци?
- Па ето Оги и Дуле кад ноћу не спавају па им деца зато не буду здрава. А ти да си читао тај текст разумео би, а нашао би и да сам и тебе поменула.
- Где? Сигурно у кукумавке?
- Није. Прочитај па ћеш да видиш. Него радите ли ви анкете за следећи ДомИНо?
- Радили смо већ Оги и ја нека питања? Знате да нико није знао кад је почела нова ера?- Давидовић.
- А знате ли шта је гедура?- пита Оги.
- То је сигурно неки термин из музике – ге и дур.- размишљају ДК и Јелена.
- Не, ја мислим да је то оно..., оно... кад се два и више метала помешају- гласно размишља Давидовић.
- Мислиш легура.
- Ух, помешао сам. А знате ли Ви да ја сад у дому из моје генерације осим са Лазом немам с ким да причам. Недостаје ми Киви.
- Недостаје и нама. Зашто је морао оде? Е отишао сад кад се васпитачи поправили. Видиш да смо престали да вас будимо, и ако има још нешто што вам код нас смета, слободно кажите. Ето кад вам досади прљава соба можете да нас позовете да вам почистимо – као озбиљно ће ДК
- И да вам средимо, само кажите – додаје и Јелена.
- Е кад је био Киви што смо се лепо дружили. А што је била добра фора кад ми у друштву друге године разговарамо:.....а сећаш се кад смо пре две године радили то и то,... а они гледају и немају појма. Е то је било време.- жали Давидовић
- Време пре нове ере, тј пре Кивија и време после Кивија.- ДК
- Професорка, а зашто Ви не радите ноћу? – пита Давидовић.
- Па да јој буду здрава деца! – у глас ће Оги и Дуле.
- Него Оги, кад си ти легао, или боље кад си устао, види како изгледаш?- опет га критикује ДК.
- Као шлогирани карамфил – смеје се Јелена
- Шта има везе кад је устао? Мој отац устајао у 05:00 па здрав.- размишља Давидовић.
- Да али није ишао на спавање у 03:00 као ви,- додаје Јелена.- Важно је кад легнеш.
- А шта ако ми спавамо од 12 до 12, па све надокнадимо?- уз осмех наставља Дуле
- Да неспавање није добро по здравље говори и чињеница да се ноћни рад више плаћа.- ДК
- Ха, онда је то боље, - ужива у расправи Дуле.
- Предајем се, победили сте – одустаје ДК од ове за Огија и Дулета очито интересантне теме
- Али како има пуно људи који не спавају ноћу па им деца здрава – и даље озбиљно размишља Оги. – ето Тесла спавао само 4 сата.
- Али он није ни имао децу – смеје се Давидовић.
- Он није хтео да их има – не одустаје Оги.
- Па зато и није хтео, што није здраво живео – сви се смеју.

06.12.2011.

Неко воли гмизавце

- Шта има за вечеру? – пита Невена (402).
- „Бечка“ – одговара јој Ена.
- Ух, досадила ми. Мени се једе....., једу ми се виршле, јаја и оно... оно.. како се беше зове..., а онај ГМИЗАВАЦ.
- ????
- Па „Зденка сир“, он ме баш асоцира на гмизавца.

Ипак било добро

- Пејићу, какви су утисци са свирке? – пита васпитачица Јелена Пејића после маскенбала.
- Било је добро, осим што смо у једном тренутку Дуле и ја почели да свирамо две различите песме, али опет било добро.
- Па како?
- Па професорка, Дуле – ставио човек наочаре и ништа не чује.

Кубе

- Комси, а знаш ли ти шта је то кубе? – пита васпитачица Јелена Комсија.
- Знам. То је шпорет. Имам га у кући, стоји ми у шупи. – стручно објашњава Комси.

Слатки чварци

- Јаој професорка, мука ми, много ми мука – жали се Антић Немања васпитачици Јелени.
- Зашто, Немања? – пита васпитачица.
- Па јео сам мало пре чварци, па сам онда јео мед, па чварци, па опет мед, па опет чварци.....јој што ми мука а што чварци били слатки!
- И шта сад радиш?
- Па сад пијем чај ... ал од хибискуса – самоуверено ће Антић.

Соба 107 – моји цимери и ја

Па здраво! Ја сам први цимер ове собе. Да не би дошло до забуне, ја волим све моје цимере и сви смо ми пријатељи и званични и незванични, стални, редовни и нередовни, повремени, легални, илегални, преко везе, стицајем околности, они што у пакету иду једни са другима

Да не би дошло до компликација, морам признати да понекад уместо да будем тежак на речима, лењ, алкав и неодговоран; за муке које задесе нашу хармоничну заједницу нису они криви. Нисам ни ја, ни остали људи који живе у Дому с времена на време. Деси се али шта можеш.

Ову дефиницију је могао да напише било ко од нас четворице цимера, колико нас има у соби 107.

Без обзира на то што повремено побесните на цимера и искаљујете свој бес као да је он ваше заморче, иако није, јер није почистио или чак орибао собу или можда није склонио своје ствари. Постоји толико разлога против, али има и много разлога „ЗА“ кад не живите сами. Један од разлога је што једете њихову храну, јер вам се не свиђа јело из кухиње, или можда немате довољно новца, а неко од цимера у већини случајева увек има залиху, коју ви лепо поједете и то бесплатно. Још један од разлога је што имате неког ко ће пронаћи ваше тело ако паднете у соби и не дај Боже нешто сломите, или болујете од неке болести, а ако живите сами то значи спору и болну смрт. Ако имате цимере, нема шансе да забораве да постојите.

И још један од разлога који ми је пао на памет јесте то што ће вас пустити у собу када изгубите кључ, или ће вам дати да нарежете.

Како изнервирати цимера и истерати га из собе у 11 лекција:

1. испремештај му ствари док је у школи 2. набави акваријум, напуни га пивом, па испразни конзерве сардина у акваријум и причај са њима, док те он гледа. 3. облепи његов ормар селотеипом, 4. сакриј свој доњи веш у ормар свог цимера и окриви га да ти је узео без питања, 5. стави му пасту за зубе на лице док спава, 6. прати га и имитирај, 7. буљи у цимера 5 мин без престанка, а онда доведи још неког твог пријатеља и буљите заједно у њега, или ако спавате на кревету на спрат узмите горњи кревет, па кад он крене на спавање ти буљи у њега одозго. 8. данима му пуштај једну те исту песму, 9. кажи цимеру да те боли ножни палац и да ће да буде земљотрес. Кад он изађе из собе ти растури његове ствари и реци му да је земљотрес погодио само његову страну собе, 10. сваку ноћ пре него што легнете да спавате, моли га за чашу воде. Кад ти је донесе ти је проспи па се окрени и одмах заспи. Ако икад одбије да ти је донесе ти се прави као да умире од дехидратације, прави звуке крклања и давлена док ти не донесе воду. 11. кад твој цимер заспи ти га пробуди и кажи му да не спава, јер је теби досадно.

А ево и неколико лекција о одржавању добрих односа у соби

РЕД – среди за собом и увек се труди да не оставиш неред иза себе. Ситнице које се понављају сваког дана могу постати кап у препуној чаши. За неке крупније операције сређивања заједничких делова собе, најбоље је организовати заједничке радне акције или их обављати наизменично.

ПОСЕТЕ – труди се да избегаваш изненадне посете које би могле да сметају цимерима, док можда учи (али и за то су измишљене учионице), јер то може да наруши добре односе.

РАВНОПРАВНОСТ – у случају да неко од цимера има мањи простор у ормару за своје ствари, било би лепо да му понудиш да поделите твој простор. Битна је ствар да се сви цимери осећају равноправно.

ПОШТОВАЊЕ – увек се труди да имаш бар минимум поштовања према цимерима.

ПРИЛАГОЂАВАЊЕ – труди се да бираш цимере који делују слично теби. Живот у заједници се заснива на организацији свакодневног живота – уколико се цимери сувише различити и имају различите дефиниције приватности и поштовања, од добре организације свакодневног живота неће бити ништа.

ТОЛЕРАНЦИЈА – као и ти и твој цимер има својих добрих и лоших тренутака. У таквим тренуцима толеранција је врло битна.

ШТЕДЊА – трудите се да неке основне потребштине купујете заједнички, на тај начин се могу знатно смањити трошкови живота у дому.

Дом је једна велика заједница људи, пријатеља где се проводе најлепше године живота. И кад дође тај судњи дан када треба да одеш као матурант из дома, 1000 ће суза потећи од твојих ближњих пријатеља и 1000 ће успомена остати у твом сећању.

Још једном: волим све своје цимере, али једног највише, он ће препознати и порука за све ученике:

Од колевке па до гроба најлепше је **ДОМСКО ДОБА**.

Марко Комадина – Комси

Надица Петковић

Ученица 4.те године која нас ускоро напушта а да је скоро нисмо ни упознали како треба, јер је врло мирна и повучена. па смо зато одлучили да вам је мало боље представимо. Одличан је њак економске школе – смер туристички. Одговорила нам је на неколико питања:

Сматра да човек треба да буде срећан у животу оним што има. Срећном је чине њени родитељи, пријатељи и друштво.

Добре су јој особине – **ДОБРОТА, ИСКРЕНОСТ, ДРУЖЕЉУБИВОСТ.**

Код себе воли искреност и одговорност, то што је увек тачна, никад не касни. Воли и што је смирена, што уме да саслуша друге и помогне им колико је то могуће. Код других воли искреност и поштење, воли кад су комуникативни и дружељубиви. Школа је за њу представљала увек највећи корак ка образовању и сазревању, стицању знања и проналажењу пријатеља.

О књигама каже да оне данас нису чест хоби код данашње омладине поред телефона и компјутера, али она воли да чита и то различите жанрове. Ипак најближи су јој акциони, легендарни романи у којима се проналази, попут „Да Винчијевог кода“.

Има много добрих пријатеља. Уз себе увек има оне које најбоље знам, оне који је воле такву каква је, а што је најважније и најлепше код ње не замера пријатељима кад погреше, јер су и они толерантни према њој.

Миљана Арсић

„Није ми што краду моје идеје, него што немају своје“ – Тесла

Решење теста – читај тек кад решиш тест 1. оно што желите да будете 2. како вас други виде 3. шта сте ви у ствари 4. шта је за вас љубав 5. шта је за вас секс

Будимо као ДОБРЕ ПАХУЉИЦЕ – СВИ СМО СРЦЕ СРБИЈЕ

Шта смо научили од пахуљица? Иако мале кад се сложе могу многе да завеју. То су биле несташне пахуље које су се заиграле мало више; будимо добре пахуље које радују многе и доносе здравље. Окружени смо многим људима несрећних судбина који немају никог другог сем нас. Хајде да будемо као сложне пахуље, да **СВАКОГ ПОНЕДЕЉКА СВАКО ОД НАС ДА САМО 50,00 дин** па да то уплатимо на неки од жиро рачуна за помоћ уз снажне и искрене жеље да тим људима буде боље

Доброте има у сваком од нас, па хајде да је онда и користимо као што је и Милош Ђорђевић Гидра покренуо акцију за помоћ малом Сергеју. Свет нам окренуо леђа, Европа нас неће, хајде да ми бринемо о нама и да нико у Србији не осети да је сам. Акцију за помоћ малом Сергеју су подржали и сви наши ученици и студенти а Јовановић Ана, Давидовић Стефан, Марија, Добросављевић Данијела, Гмитровић Петар и Хаџић Ђорђе проширили су је и на своју школу.

Васпитачу Влади ДомИНо честита рођење девојчице Луције

Теткици Гоци Тасић брз опоравак и повратак на посао жели ДомИНо

Чувајмо дом за браћу и сестре

Арсид Миљана и Микица

Има пуно особина које су заједничке мом брату и мени. Као што су: дружељубивост, комуникативност, прилагођавање разним условима, везаност за поједине особе и много друго. Увек смо ту једно за друго и у добрим, а и у оним лошим тренуцима живота кроз које сви пролазе па, тако и ми. Има доста ствари по којима се разликујемо. Неке од њих су и то што мој брат навија за Црвену Звезду, а ја за Партизан, Омиљен спорт му је фудбал, мени кошарка, он слуша техно, а ја рок музику, што се филмова тиче он гледа акционе, ја хорор, он обожава лето, а ја пролеће.

Веома смо поносни једно на друго било шта да добро урадимо. Увек смо штитили једно друго. Пошто сам ја старија ја сам му помагала, учила га неким новим стварима и

сад сам поносна на себе за сав тај труд који сам уложила. Само знам да смо једно за друго увек ту и да би смо се жртвовали и уложили пуно труда за срећу. Мислим да је узалуд писати и писати о љубави брата и сестре, али знам само једно:

да сам ја најбогатија јер имам брата...

Јелић Лазар и Јелена

БрааааааТ МОЈ♥!

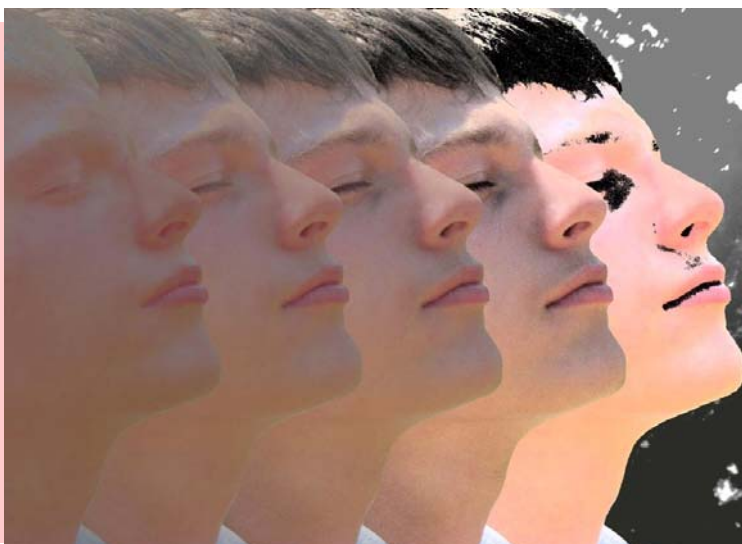
Он је Лазар, брат мој најрођенији♥. Због њега плачем, због њега се смејем :D. Од њега сам научила да уживам у животу :'). Од њега сам научила да се не треба нервирати због будала :). Он ме штити и брани од свих. ^^Када је он ту, осећам се потпуно сигурно. :] Он је најлепши, најбољи, савршен. ♥ Створен је да ме нервира! xD Волим када га дирам, иако знам да је јачи од мене :) И даа, кад' се он појави, сви шмекери могу да иду кући. :D Волим га највишеeee♥♥♥!

Он је сада пунолетан и није више дете. ♥

Наше дике

Никодијевић Стефан -

1. место у републици на такмичењу младих информатичара, на тему екологија - добио лап топ (иначе већ их има два)

Јована Вељковић –децембар 2011 - 2. место на окружном такмичењу у литерарном стваралаштву на конкурсy „Јара Лабуд“ - добила књигу
Јануар 2012 - прво место на општинском такмичењу о Светом Сави. Добила 10 000 дин.

Снага?

Боже, како осећам ову јесен...
Суморну, жуту и хладну од самог почетка;
А она заправо уопште није таква!
Како то нека виша сила све види и зна
И ништа не предузима,
А баш онако унапред зна, а
Не спречава и не мења ништа
Да ли је висина у хладноћи?
Или ту лежи јачина?
Нико се не може од себе сакрити
Све нас сопствена сенка прати.
Када ће нас туђа бол ганути
Онаква каква јесте - туђа?
Ма, све што радимо, радимо за себе
Ништа не узазива истинску срећу
Ако није за нас саме.
Наша снага је у нашим искушењима.
Наша вера, наша личност, наше знање,
А хаос није хаотично стање

Хаос је несналажење у њему,
А лудост је унутрашња борба,
Са спољашњим светом;
И она му се свети
Својом појавом узвраћа ударац.
Она је ту,
Свети се, кочи, одлази, враћа се,
Она греје, хлади, постоји
Енергија се преусмерава
Али када останемо сами
Ти ми први на памет паднеш
И мир квариш....
А никада ти цела нећу припадати.

Награђена песма (2. место у региону) Јована Вељковић

**Тина и
Алекса
ндра**

**Наше
драге
Тина и
Александра
које су
се
почетком
овог
полугођа
исписале**

из наше Куће младих зато што су уписале школу у Деспотовцу, јавиле су нам се писмом:

Валентина - Тина

Хеј! Здраво! Опет ја! Пошто не могу да вас гњавим уживо, дошла сам до другог начина. Па овако, за оне које не знају ја нисам више у дому, због чега ми је жао. Нисам баш најбоља у оваквом писању, али мислим да је најважније изнети своја осећања, па то сада радим. Дошавши у дом, оних првих дана, било ми је јако занимљиво. Упознати нове другове и другарице за мене је било много боље од доброг осећаја. Морам признати да је мени јако драго што сам упознала све те људе! Свако на свој начин ми је био занимљив. У почетку сам се уплашила да моја сад бивша цимерка Јелена Ђорђевић не зна да прича, али да, то је било у почетку, сада не можеш уста да јој затвориш... Хтела бих да се захвалим на првом месту мојим бившим цимеркама што су увек биле ту када ми је то било потребно, смејале се и плакале са мном, певале и играле, понекад смо се и свађале, али само понекад. Такође не могу да изоставим ни најбоље другарице из 405 и 410 собе, које су такође увек биле уз мене. А да, ту је и Оги (206) који је имао живце да ми објашњава енглески, затим Данијел Богосављевић (114), Ђоле (107), а не смем ни да заборавим моју најдражу професорку! Хвала вам! Недавно, кад сам се чула са мени драгим особама из дома, Немања Радојковић (Цоне хД) ме је расплакао рекавши да примећује да фалим и неке друге ствари. И сада не могу а да не заплачем кад се сетим свих глупости које смо радили, журки, шала... Нећу више да вас гњавим, за сада је доста.. Само желим да кажем још нешто! ХВАЛА ВАМ ШТО СТЕ МИ УЛЕПШАЛИ ЖИВОТ У ДОМУ, СВИ МИ ЈАКО НЕДОСТАЈЕТЕ, ПУНО ВАС ВОЛИМ И ЗНАЈТЕ ДА ЋУ ВАС СВЕ ПАМТИТИ ЈЕР СВАКО ОД ВАС ЗАУЗИМА ПОСЕБНО МЕСТО У МОМ СРЦУ! Ово што сам написала можда и није баш нешто, али је писамо ИСКРЕНО и од СРЦА! Воли вас ваш инаТ!

Александра Милојковић Не знам како да почнем, о коме да пишем, шта заправо да напишем, тешко је али ипак желим то. Како да опишем онај осећај када вам недостају, када вас обрадује једна порука, један разговор са њима? Морате то да осетите да би схватили да је заправо врло тешко. Не виђам их.. баш њих.. Јелена - мој блесави Срећко који ме насмеје до суза, Емилије која ме је толико нервирала да сам се молила да је прогута земља и пљуне на Хаваје (шалим се наравно), недостају ми.. слушаши Емилију која са уживањем гледа у оне карте и Јелене која понавља "Бре, то си и мени рекла, све неки пут па пут" просто непроцењиво... Често се сетим свега, Папана који ме увек зове "Дебелааа!!!", ооо како сам само то мрзела аа сад, сада ми је драго када ми то напише, каже.. Јоце (208) који ме је звао "Синеее!", недостаје ми и рад Бојаниног (410) домаћег задатка из енглеског, Драгане нема, Данице нема.. што значи нема оне наше приче.. Никако не бих заборавила и моје механичаре (405) ма њих никад!! Марина више не прича са мном до 3 ујутру, Каћа и ја више не трачаримо, Тањице и Јоване нема... никога нема! Ружно је.. Што каже Тина "А сад, ко ће сада да игра са мном CounterStrike? Често се деси да ми се привиђа неко, звучи чудно, јесте чудно.. Колико ли сам само пута "видела" Марка и Дарка (110 и 111) е то је тај осећај недостатка.. На часу сам једном прошапутала "Чујеш ли?" , Тина ме је погледала и рекла "Шта то?" , "Нема Ивковића и Аце (110), тихо је", - "Да, нема их.." рекла је.. И тако настављам да се сећам, да размишљам о њима.. Смешно је када се сетим око чега сам се са некима свађала, буде ми драго када ме се и они сете и још када прочитам "Ја се бар ако ништа друго сетим понекад", а откуд сам знала да ли да пишем тој особи (препознаће се), да ли ће после толиких свађа и глупости одговорити на моје поруке.. Знате за оно "Пријатељи су као звезде, не видите их увек али знате да су увек ту негде", па тако знајте да вас нисам заборавила (Ни вас драги моји васпитачи!!) и да вас много волим!! Посетићу вас онда када то најмање будете очекивали! Било ми је на души, морала сам да пишем, нешто ме је "вукло" ка томе.. па рекох да напишем... Толико, недостајете ми пуно и волим вас.

Какву би журку желели у дому

Семафор журку - зелена - слободан-а; жуто на средини; црвено - заузет - а - Милена, Даница 411; Богдан 204; Милан 112, Игор 106

Дан заљубљених (црвене мајице) - Анђела, Гоца 401;

Журка као за заљубљене - Добију се папирџи, нпр. колаж који може да се залепи на неко видно место - жута, црвена, зелена. Ко узме црвену заузет је, жуту - између, зелену - слободан је, али да се то у току вечери мења - Дајана 412

Црно бела журка - Каћа, Сандра 404

Пена парти - (шлаг) - 405, 307; Ђилип 204; Александра

Green party - зелена боја и јабука - Каћа 405, Ема 409

Диско журка - Микица 202

Реге журка (скачемо, седимо у круг, причамо и тако) - Теодора 314

Никакву, увек су ужасне - Никодијевић 202

Ћелаву (да присуствују само ћелави) - Гиџа 208

У снегу - Маријана 310

Рок - Миљана 308; Данијел 114, Оги 206;

Ирску журку - Милица и Милена 305

Луду и незаборавну и да дуго траје - Кика 304

Било коју, само да је буде - Каћа 301; Игор 106

Пирати - Цеца 412

Скандал журку - Дарко 111

Неку лепу - Ена 402

Техно - Аца 110

Журку коју организујем ЈА - Давидовић 210

Жестоку - Металика 108

Бо, бо журку - Марко 103

Обичну - Пера 205

Да буде 17. век - Борис 206

Па организатори изволите - организујте сад журку - анкета показује да је то врло једноставно, јер ученици су јединствени и тачно знају шта хоће. ДДБ 410

Како до успеха

ДЕМОСТЕН

Демостен, славни грчки говорник и политичар, имао је у младости говорну ману па је био стидљив и повучен. Родио се у Атини 384.г.п.н.е, умро 322г.п.н.е на острву Калавреји. Његов отац му је оставио имање које би га учинило богатим човеком, али по грчким законима он је морао да утврди своје право на власништво у јавној расправи, пре него што што би могао полагати право на своје имање. Његова говорна мана у комбинацији са стидљивошћу учиниле су га беспомоћним, па је изгубио своје имање.

Онда је отишао да ради и са пуно упорног рада постао један од највећих говорника у историји. У атинској скупштини је узимао реч не би ли осоколио свој град да се супротстави завојевачу, македонском краљу Филипу. Ти славни говори називају се Филипике.

Кажу да је стављао каменчиће у уста да би се присилио на јасније изговарање речи, рецитовао стихове на обали мора како би оснажио глас толико да надјача шумове мора, и рецитовао трчећи да стекне што дужи дах., сматрајући да кад то савлада моћи ће да прича и пред другима) И заиста достигао је ступањ таквих говорничких висина које нису никад пре тога достизане од смртника. Историја је занемарила да запише име човека који је узео његово наследство, али школска деца по целом свету уче причу о Демостену.

Ако треба нешто да урадите можда би могли да косистите „рецепт“ васпитачице Јелене која каже – „ ово што сам радила ми није одузело много времена, ја то са уживањем, реченица по реченица, пасус по пасус, мало по мало и чича мича и готова прича. - ја имам једну „ману“ волим кад се мале речи склопе у "велике мисли" – и на крају шта рећи – морамо да верујемо да је при том стварно уживала.

Анкета

Статистика показује да смо друга земља по стопи незапослености у Европи, али упркос тим поражавајућим подацима ми имамо најбоље спортисте и у Европи а и шире.

На највећи српски празник Светог Саву наше тројство се прославило уласком у финале, а два дана касније наш јединствени тенисер Ноле освојио је злато у Мелбурну, ватерполисти постали европски шампиони и рукометаши иако нису успели да се докопају злата освојили су друго место у Европи, што је такође златан успех.

У свему овом чудна је чињеница да ми иако спадамо у сиромашне земље имамо најбољег тенисера света у спорту који се зове „бели спорт“ баш зато што спада у спорт богатих, што имамо европске шампионе у ватерполу а до скоро је наша земља важила за земљу непливача (о броју затворених базена није потребно ни да причамо).

Питање је како је уопште могуће бити успешан у нашој сиромашној земљи. На то питање одговорио је у Мелбурну и Новак Ђоковић: „Зато што долазимо из мале земље имамо жељу да јој поклонимо нешто велико.“

А ево шта су наши ученици одговорили на питање „Како до успеха у нашој земљи“:

Ана 311 – за успех је потребна једна особа којој је врлина упорност, као и пуно одрицања, а самим тим и неколико људи који ће је подржати.

Каћа 301 – Новак Ђоковић – истрајан, упоран, има велику подршку породице и зато што је Србин, а ми Срби смо тврдоглави.

Милена 305 – Јелена Јанковић је као мала тренирала у базену јер је била сиромашна, али је на крају успела.

Ана 306 – Новак Ђоковић воли оно што ради и зато је добар у томе.

Надица 306 – Новак је као мали веровао у себе и успео је да оствари свој животни сан.

Тања 307 – Новак Ђоковић – зато што је истрајан и није одустао упркос великом умору.

Јована 307 – Ноле КРАЉ!

Јелена и Јока 302 – МОДИ – мотивација, одлучност, дисциплина, истрајност; други МОДИ – машта, осмех, давање, идеје, и трећи МОДИ – „Милка“, Ораснице, The kinder surprise, Ишлери.

Апартман 201 – да би спортиста у Србији постао успешан не треба од државе да очекује помоћ, већ мора сам за себе да се избори; да уложи доста труда, зноја и крви. Формула је воља!

Немања 106 – упоран рад и труд могу довести до самог врха у било ком спорту.

Милош 111 – врло тешко, али кад нешто волиш, мораш да се трудиш и успећеш. У животу нема друго полувреме, али у фудбалу има.

Лазар, Лука, Стефан 100 – одрицање, воља, труд, жеља, упорност, одлучност, паре и таленат.

Мими Конза – Србија није сиромашна. Уз труд није тешко.

Баста 100 – тешко је успети ако имаш само таленат; потребна су и новчана средства.

Јеремић 107 – ожениш богату Влајну.

Милена 302 – Њихове победе су инспиративне, буде у нама осећај поноса и жељу да и ми једног дана будемо понос наше земље, а ако не земље, оно бар породице и пријатеља.

Милосављевић Даница, Поповић Бојана, Цветковић Драгана 410

Како до успеха

Можда одговор на ово питање делом може да да и Кућни ред, Прве Тениске академије са домом ученика у Брадентону, на Флориди, коју је основао легендарни тренер Ник Болетијери, а коју су похађали многи светски познати тенисери:

06:00 буђење и доручак

Од 07:00 – 08:00 посебан тренинг – нагласак на техници

Од 08:00 – 11:00 – вежбе ударања лопте

Од 11:00 – 12:00 ручак

Од 12:00 – 16:00 школа

Од 16:00 – 19:00 вежбе ударања лопте

20:00 вечера

Од 20:30 – 22:00 – домаћи рад

22.00 у минут тачно – гашење светла

ПРАВИЛА

Нема телевизије радним данима

Нема телефонирања радним данима

Нема кашњења на тренинг

Нема кукања

Из одличне аутобиографске **књиге Монике Селеш „Форхендом преко мреже живота“**, коју вам свим срцем препоручујемо, јер можете научити многе за живот корисне ствари (једна је и како устати после пада) може се наћи још један важан фактор за успех – љубав према ономе што радите, односно најбоље је да се забавите док то радите: ако се не би забављала на терену не би имало сврхе бити тамо.

Са 5 година је почела да се игра тениса. Пошто јутро није могла да започне без уобичајене дозе цртаних филмова „Тома и Џерија“, тата би нацртао смеђе мишје лице на свакој лопти и рекао јој да замисли да је она Том и да треба да жури Џерија свом снагом. Тако је научила да удара лопту још у пењању, што јој је донело више снаге при ударцу. Тениски терен је био паркинг простор испред њихове зграде са разапетим канапом између два аутомобила и тата је сваког дана на тај паркинг доносио лутке и медведиће из Моникине собе и стављао их на замишљену основну линију, а она је требало да их гађа док их све не сруши. Кад би у томе успела добијала би нову играчку, а до осме године била је јуниорски првак Југославије. Са 19 година освојила је 7 Грен слемова, а онда ју је 1993.год. ножем с леђа убо „обожавалац“ њене конкуренткиње Штефи Граф. Америчко држављанство узела је следеће године и до краја своје каријере успела да освоји још два Грен слема и да победи своје страхове.

Неуморни мозак

Умни рад сам по себи не замара.

Истраживања су показала да крв која циркулише кроз мозак не показује никакве промене приликом осећаја умора.

Анализе крви у мозгу приликом физичког напора показују много токсина што је резултат умора.

Стручњаци закључују да осећај умора при умном раду једним делом произилази из наших духовних и емоционалних расположења и замора других органа, а не од дужине рада мозга.

Умор код умних радника, код тз. седећих професија изазивају досада, осећај некорисности, осећај да посао који се ради није довољно цењен или не дају одговарајуће резултате, непрестана журба, напетост, нерасположење, конфликти на послу у породици, недостатак физичких средстава итд. Што доводи до повећане осетљивости организма и до болести због инфекција, учестале главобоље, болова у мишићима и сл. Сад није чудо да су велики научници, уметници могли малтене даноноћно да раде - нису осећали умор јер су радили оно што воле.

Зато заволите оно што радите, а мозак ће вам омогућити да то радите без проблема.

Забава

Т е с т

Забавићете се, опустити а можда и мало замислити

1. Напишите име животиње која вам је најдража

Сада напишите 4 придева који је најбоље одређују, особине зашто сте баш њу изабрали.

2. Сада напишите још једну животињу која вам је друга по драгости

И 4 особине зашто сте се баш одлучили за њу.

3. Напишите име треће животиње по драгости

И 4 особине зашто сте се баш одлучили за њу.

4. Напишите 4 придева који најбоље описују ваш доживљај СУНЦА

5. Напишите 4 придева који најбоље описују ваш доживљај МОРА

Задатак 1. :

У бусу се налази 7-оро деце

Свако дете има 7 торби

У свакој торби има 7 великих мачки

Свака велика мачка има 7 малих мачића

Свака мачка има 4 ноге.

Питање: Колико ногу се налази у бусу?

Задатак два:

Четири дечака је посетило продавницу слаткиша. Сваки дечак је купио само 1 њему омињени бомбон, свако од њих је потрошио мање од 100дин. И купили су различиту количину бомбона.

Одредите имена и презимена дечака, количину бомбона за сваког дечака, о ком се слаткишу ради и колико је сваки дечак потрошио.

1. Петар чије презиме није Симић, купио је један слаткиш мање од дечака који је купио чоколадне бомбоне.
2. Адам је потрошио 35дин и потрошио је најмање, а дечак који је купио лизалице је потрошио највише.
3. Тома Васић је потрошио 60дин, 10дин и од Ђорђа.
4. Најмање је потрошио дечак који је купио пеперминт бомбоне, затим дечак који се презива Симић, те дечак који је купио чоколадне бомбоне. Највише је потрошио дечак чије је презиме Бошковић.
5. Петрово презиме није Пантић
6. Дечак чије презиме није Пантић купио је највећу количину слаткиша, 10 желе бомбона. Дечак који је потрошио највише, купио је најмању количину слаткиша.
7. дечак који је купио седам пеперминт бомбона је купио 2 слаткиша више него дечак који је купио лизалице.

Прича о чоколади

При повратку с пута отац купи својој девојчици чоколаду, јер је знао да она пуно воли чоколаду. Путем је срећан мислио на њен осмех одушевљења кад јој буде давао поклон, па није ни приметио како је дуг био пут. Заиста, девојчица се одушеви због чоколаде; није то била обична, већ она коју највише воли па из захвалности снажно загрли и пољуби оца. Пре него што је и помислила да одломи једно парче, сети

се драге комшинице која јој је била као права другарица, и да се нашали и да је утеша и да је мудро посаветује, а живела је сама, јер су јој деца била далеко. Комшиница је управо пролазила поред њихове куће, па девојчица отрча до ње и рече јој: Увек сте добри према мени и ја желим да Вам се захвалим, а немам ништа друго него ову чоколаду. Али знајте да је највише волим а од срца Вам је дајем. „О, драго дете, како си добра. Ето, баш си ми поправила дан, јер ми данас нешто није добро и управо сам кренула лекару.“ „Радо бих пошла с Вама, али морам у школу.“ – одговори девојчица забринуто. „Ништа не брини. Већ си доста учинила за мене. Ето видиш да ми се осмех вратио. Бићу ја добро, а ти иди и учи. Школа је важна за живот.“

Због врућине која је тог дана била заиста велика, комшиница стигавши до лекара опет осети малаксалост. Док се презнојавала, гледала је по препуној чекаоници. Сви су били задубљени у своје мисли и преокупирани својим проблемима, па схвати да је сувишно да било шта кога замоли. Зној сливао са њеног лица док је наслоњена на зид чекаонице чекала свој ред. „Дођите овамо.“ – зачула је иза себе – једна млада жена придржавала ју је док је водила до места које јој је направила. Кад је села, извадила је флашицу са водом из своје ташне, нежно је прешла поквашеном руком преко њеног лица а онда јој дала и да попије мало воде не би ли се освежила. „Пуно ти хвала драга.“ – обратила јој се комшиница. „Ништа не брините. Питала сам да Вас приме преко реда.“ „О како си ти...“ – тражила је речи захвалности комшиница. „Али то је само мало воде. Знате и моја мајка живи далеко, можда је и она сад жедна.“ – одговорила је млада жена а сенка сете прешла је преко њеног лепог лица. Комшиница лагано устаде и крену у ординацију, а онда се сети и из ташне извади чоколаду: „Узми ово, желим да ти се захвалим. „Али не треба. Ја сам то онако...“ – сад је била и жена збуњена. „Знам, али и ово је САМО чоколада.“ – рече а у себи се сети радости коју јој је донела та чоколада. То није била само чоколада, као што, знала је ни оно није било „само мало воде“.

Стигавши кући жени у загрљај утрча син. Чврсто се загрлише, највише и најјаче на свету: Јеси ли био добар данас? Да, као и сваког дана. – одговори дечак. „Е зато ћу ти дати чоколаду; али само да знаш, то није обична чоколада – шалила се мајка, не слутећи колико је била у праву. То је била чоколада која преноси љубав.

Те вечери шетали су поред дома за незбринуту децу, држећи се за руке, и причали о многим лепом стварима. Дечак је био много срећан: „Мама, ја сам баш срећан што имам тебе, имам тату, породицу, а ова деца немају никог. То мора да је јако страшно. Тако бих волео да могу некако да им бар мало, ма само мало помогнем, “. То може, али не мора да буде страшно. Нечија срећа може бити бескрајно захвална нечијој несрећи ... а тад више нема несреће, помислила је сетивши се дана кад га је изабрала. Истовремено су кренули према торби у којој се налазила чоколада. О како су се добро разумели; њиховим мислима нису биле потребне речи: дечак је отрчао до оgrade и дао чоколаду најближем дечаку.

Мрак је сакрио њене очи у који су се мешала осећања среће, поноса, бескрајне љубави, судбинске повезаности. Кроз сузе бескрајне љубави гледала је како се око њеног сина окупљају и други дечаци, отварају чоколаду и деле је. ДК

1899 у Колорадо Спрингсу, Тесла се припремао да обави један од најзначајнијих експеримената свих времена, да произведе електрични импулс велике снаге и да га усмери ка Земљи, јер је тло одличан проводник, а као споредан ефекат експеримента постављен је до сада непревазиђен рекорд – **НАЈВЕЋА МУЊА КОЈУ ЈЕ ЧОВЕК СТВОРИО ДУЖИНЕ ОКО 40 МЕТАРА**

У Србији је све мање и мање здраве изворске воде. Стручњаци сматрају да је главни разлог у неконтролисаној сечи шума и да се спас налази у планском пошумљавању, површинским акумулацијама, малим бранама и заштити изворишта река. Претпоставља се да је бомбардовање наше земље 1999. године и коришћење муниције са „осиромашеним уранијумом“ загадило неке од извора крашких вода и врела у јужној Србији.

Шта можемо и морамо да учинимо са водом?

- да је штитимо и штедимо - сваки дан на сваком месту и у свакој прилици. Посебно децу треба васпитавати да се уче да штеде воду од најмлађе доби, да уче да воле природу, да буду осетљиви на питања заштите животне средине, јер ће управо они у будућности доносити одлуке о развоју друштва.

Највећа несташница воде у историји, процењују УН .

Извештај упозорава на могућност да средином овог века чак **7 милијарди људи буде суочено са недостатком воде**. Реч је о највећој до сада сачињеној студији о количинама питке воде коју свет има на располагању.

Предвиђања УН су прилично мрачна. 6 000 деце млађе од 5 година сваког дана умире од болести проузрокованих загађеном водом. У наредних 20 година истиче се у извештају УН, просечна количина воде којом ће људи располагати, бити мања за трећину .

Сваког дана се у реке, језера и водене токове баца 6 000 000 тона отпада.

Највећи део расположиве питке воде користи се за наводњавање и производњу хране. Велики део тога могао би да се сачува, ако би се користиле пречишћене отпадне воде.

Квалитет воде у Србији није мерен, а наша земља је 47 од 180 држава ранжираних по количини водних ресурса у свету.

Филаделфијски експеримент - током 1943 у америчкој морнарици се радило на супер тајном експерименту, који је и дуго година касније био познат само наколицини људи. Пројекат се одиграо у луци у Филаделфији на разарачу. Идеја је била да се покуша са градњом „невидљивог“ радара (стварање пулсирајућег магнетног поља како би се добио електромагнетни заштитни балон), али уместо да брод постане радарски невидљив, пошто га је обавила плавичаста измаглица, постао је „оптички“ невидљив., а потом нестao кроз нешто што се у филмовима научне фантастике назива временски тунел.

Када су генератори престали да раде, брод се поново појавио а неколико чланова посаде бесциљно је лутало палубом, несвесни шта им се догодило и где се налазе. О овоме су снимљени документарни филмови, писане књиге, од којих је највећу пажњу изазвала књига Алана Биелека, који је наводно у време дешавања био један од чланова посаде.. Према Биелековом сведочењу експеримент је преживео само он и његов брат. Касније је то објашњено да су људи били изложени изузетно јаком електромагнетном пољу.

Биелек тврди да је Тесла руководио читавим пројектом названим „пројект дуга“, све до 1942. када је намерно почео да га саботира и омета, јер је схватио да ће људе на броду користити као заморчиће. За Биелека је индикативно и то што је неколико месеци пре експеримента Тесла пронађен мртав (7.јан 1943.) у својој хотелској соби (Тесла се припремао да живи 140 година) . Тесла је о „невидљивом“ радару почео да размишља још 1933.год. две године касније, Рузвелт, Теслин лични пријатељ позвао га је на разговор и предложио му финансијску подршку да настави истраживање. Тако је основан Институт у Принстону где је Тесла сарађивао са Ајнштајном, који је баш у том периоду најавио да се повлачи из области науке

Драга другарице

Драга моја, прошло је дуго времена откако се нисмо виделе и причале; имам доста тога да ти кажем. Много година смо биле заједно и увек када нам је било тешко причале смо све наше тајне.. а сада. Најпре бих те питала како си, како си се уклопила у нову школу, ново друштво? А највише бих желела да те као некад загрлим и да ми твој поглед каже: биће све у реду.

Дошла сам овде, да баш овде у Јагодину, а ти знаш да о томе нисам никад помишљала; знала сам да ће ме, када сам плакала због уписа нежељене школе, те сузе пратити и овде. Ја овај свет нисам уопште овако замишљала, мислила сам да ће све бити другачије; заправо, морам ти рећи, да ја не знам да ли је ово мој свет. Често се запитам, где сам ја то дошла, ко су ови људи поред мене, шта ја радим овде? И даље у мени постоје многа питања без одговора.

Прошло је било недељу дана од мог доласка и ја сам на тренутак била срећна, а онда се то све срушило. Можда ти је то чудно, и ја се питам, како је то могуће,... једноставно, деси се. Почела сам некако, како да ти кажем да размишљам на неки много другачији начин. Неке особе су утицале на то, али нису оне криве.. почела сам да плачем за сваку ситницу; била сам много збуњена јер сам схватила како је неким људима тешко.могу ти рећи да овде постоји једна дивна особа, моја цимерка, која је увек ту за мене, па чак и кад ја спавам, помислићеш како је то чудно. Ја сам ту особу заправо знала, али нисмо никада биле блиске као сада. Ето, овај свет једноставно споји неке људе... Она сада дели са мном тугу и увећава срећу.

Знам драга моја, да си ти једна дивна особа и да ће ти бити драго што сам упознала неког таквог пријатеља, који је макар налик теби. Неким делом схватиш колико су ти драги неки људи и шта значи прави пријатељ. У школи сам упознала неколико особа које су ме задивиле и помогле да схватим неке ствари. Сећаш се кад смо говориле :”Живот без пријатеља је као биљка без воде.“

Не бих желела да ти много пишем и жалим се; то не би било фер према твојим осећањима, јер верујем да је и теби тешко. Знаш да су моја размишљања дивна, само је понекад тешко ставити их на овако мало места, на овај бело празни папир. Драга моја, знаш да те пуно волим и да ћеш ти увек бити моја добра другарица. Пиши ми драга о свему оном о чему ћемо ускоро опет причати кад се видимо. Као некад....

Твоја Бојана ☺

Бојана Поповић

Усуђујем се да кажем

Рек'о па порек'о... колико пута ми се то догодило, не размишљам о оследицама толико желим то да изустим да ми се зик заплете. Спреман сам скоро на све, имам храбрости и веру у себе и зато немам длаке на језику. Ипак мислим да се осећам боље кад кажем све што мислим, осећам се слободнијим, јачим.

Кад скинем тај терет са себе, није ме брига за остале реакције. Ако сам се осетио добро у том моменту, а верујем да ' сваки пут, онда ћу то и да радим, загурно увек. Не желим да будем један од милион људи који посматра свет онакав в јесте, а заправо није све како изгледа. Усуђујем се да изустим све што мислим за добробит мене и других.

Па погледајмо само свет око нас: већина се претвара да је све у најбољем реду, али ја не мислим тако. Бићу увек ик испред таквих, јер знам да није лоше ни тешко рећи. Ако ништа друго, сутрадан, научићу своју децу да не трпе зрал друштва.

Дајана Божилковић

Ја волим, али не постојим

Враћам се, ево обећавам, враћам се на старо,
желим све да преспавам,
желим да све ово лоше што се дешава буде само сан.
Ја сањам себе тамо негде далеко.
Да човек буде успешан мора бити и добар и лош и зао.
Када немаш избора поступиш као ја,

људима драгим загорчаш живот,

а онда кајеш се још хиљаду јутра.
Препадам на смрт саму себе поступцима својим,
ја волим, али не постојим,
ја живим да се борим, а саплићем се често,
за препреке ставили су ми љубав и пријатељство.
Да је само љубав препрека та,
ја прешла бих је лако,
али пакт љубави и пријатељства,
ехх, ту препреку не пређе свако...
Враћам се, ево обећавам, враћам се на старо,
желим све да преспавам,
желим да све ово лоше што се дешава буде само сан.
Ја сањам себе тамо негде далеко,
да човек буде успешан мора бити и добар и лош и зао.
Када немаш избора поступиш као ја,
људима драгим загорчаш живот, а онда кајеш се још
хиљаду јутра.
Препадам на смрт саму себе поступцима својим,
ја волим, али не постојим,
ја живим да се борим, а саплићем се често,
за препреке ставили су ми љубав и пријат...

Ана Милановић

Зашто пада снег

Велики мудрац који је живео на највишем врху планине био је врло забринут:
- Не ваља, стара. Видиш ли ти нашу децу: отуђили се, прозлили, пролењили, постали себични - са тугом је говорио својој вишевековној животној пратиљи.
- Видим. И мене то брине; крајње је време да нешто предузмемо.
- Дуго сам размишљао шта да радим, како да их покренем, пробудим па сам решио да им пустим снег. Уосталом зима је, па ће то изгледати сасвим нормално.
- До кад мислиш да то радиш? - питала га је жена.
- Док их не натерам да се покрену и изађу

из кућа и кола. Сећаш се стара моја, времена кад су се људи дружили, шалили, довикивали испред кућа док помажу једни другима а после ишли једни код других на чај, кафу, врућу ракију. Кад би могли опет да постану такви? А види их сад у шта су се претворили? Што су сиромашнији, све се више стиде да раде, што више имају, то више отимају, што више средстава за забаву имају, све им је досадније, што су неактивнији, све су болеснији, што их деца мање поштују, то им више чине..... Нисмо их томе учили.

И тако је мудрац са планине пустио снег да пада. А пахуљица, да је мала и безначајна, о себи није мислила; радовала се свом паду са осталим пахуљицама из снежне породице а у свом срцу већ је видела како долина испод ње постаје бљештаво бела.

Дан, ноћ, дан, ноћ падале су пахуљице, али уместо да изађу из својих кућа, људи су се све више затварали. Што је мудрац више желео да почну да раде, да размишљају, људи су бивали све неразумнији:

Зашто да очистимо снег кад ће опет да напада, боље да седимо џабе, него радимо џабе.

Сиромашнији су седели у својим кућама и нису желели да изађу: зар ја да чистим путеве да би други могли својим колима да пролазе. Боље и да нас затрпа, него да служим другима. Богати су мислили: зар ја да чистим, па ја могу све да купим, физички рад је за сиромашне. Уосталом, моја кола могу да иду и по већем снегу. О томе како ће кола хитне помоћи проћи, како ће намирнице за живот и лекови да стигну до одредишта, којим ће путем камиони моћи да одвезу смеће, како ће мајстори моћи да поправе квар на електро мрежи, водоводној мрежи и сл. нико није мислио.

Мудрац је пуштао све јаче снег, и у долини скоро да се ништа више није ни видело осим белине.

- Затрпаћеш их - мудрица се забринула.

- Сами су изабрали. Кад их видим сложне напољу да заједнички раде да себе заштите онда ћу престати. Морају да схвате да су једни другима важни а да је рад најважнији. Све што човек ради, ради прво због себе а тек касније за друге..

- Чини ми се да им ни ова опомена није довољна.

- Довољно су опомена имали, али ни једну нису схватили.

- Стани.... Погледај мало боље..... Ено доле, они што се једва виде, ено они раде. На први поглед делују мали и неупадљиви, чак безначајни, али резултати њиховог рада све су већи. Слушај, шта је то?..... па они се смеју.

- ?????? - у првом тренутку мудрац се збунио. - Хмммм, то већ много говори. Док год и једно од наше деце уме да се смеје и ради не због награде већ зато што у томе ужива и зато што рад и учење схвата као награду, има наде.

У том тренутку снег је престао да пада.

- Ето, био сам у праву што ништа нисам радио - помислили су сви који нису схватили значај рада, не знајући да је још увек све добро због сјаја оних малобројних који својим чистом душом греју и спасавају свет.

- Не очекују награду, али ипак - мудрица је шапнула мудрацу.

- Да, стара моја - толико смо већ дуго заједно да не мораш ни да причаш шта желиш, видим ти у очима. Наградићу их највећим благом.

Људи због који су мудрац и његова жена опет били спокојни, због којих је избегнута велика непогода, били су задовољни, а из читавог њиховог тела и из очију сијало је благо које су им поклонили мудрац и мудрица - здравље.

Њихова крв је била здрава а душа чиста - за следеће генерације. ДК

Двоугао

Јовановић Мари(ј)а

Јелић Лазар

Матуранти економске школе – правни смер. О себи ће нам више рећи кроз следећа питања

Одрасли

Мари - велика је одговорност бити одрасла особа, јер су и одрасли ДЕЦА само заробљени у свету одговорности и правила

Лаза – проблеми долазе са одрастањем; постајеш озбиљнији, одговорнији и другачије гледаш на свет који те окружује.

Правила

Мари – хммм, животни мото – ПРАВИЛА ПОСТОЈЕ ДА БИ СЕ КРШИЛА!!!

Лаза – правила су начини по којима би требало да се понашамо; али наравно, никад и никоме неће одговарати, па отуд и изрека – „Правила постоје да би се кршила“

Чега се плашиш?

Мари – себе, пар пута сам се нашла у ситуацији да не поступам како бих иначе, а с обзиром да сам прилично сигурна у себе, те ситуације ме највише плаше. И наравно љигавих створења РИБИЦА.....

Лаза – Плашим се будућности у нашој земљи и све више људи који су заборавили да воле па живе са све више огорчености према другима. Сваким даном их је све више.

Које особине цениш код других?

Мари – смелост, спонтаност, искреност, комуникативност, несебичност

Лаза – искреност и људскост (бити човек) што је у 21.веку најтеже.

Кад би била председник државе један дан шта би урадио - ла

Мариа – узела бих слободан дан ☺

Лаза – сменио бих владу и увео универзални закон , који не би могао да се мења као у САД, али не налик њему.

Шта цениш код друге особе – шта замераш?

Мариа - незахвално питање, највише волим његове мане, ваљда због тога и функционише наше пријатељство. Врлине је лако ценити, а сви знамо да оне код њега доминирају...

Лаза – замерам што се нисмо упознали још пре 10 година, а ценим што је једна од најистрајнијих особа у својим циљевима, јер када она нешто зацрта не застајкује за сваким „кучетом које за њом лаје“

Шта желиш од живота?

Мариа – да све иде својим током и да буде непредвидив ... јер су управо то највеће дражи истог.... Нједан живот није занимљив уколико је потпуно савршен. Најкраће речено, желим да сутрадан моје животне приче буду занимљиве и мојим унуцима...

Лаза – да буде што мање брига, једноставан, а опет буран и јединствен!!

Глума

Мариа - То је нешто што ме испуњава и најлепше се осећам после премијере неке представе или наступа на Домијади; волим је од малих ногу.....Ту се једноставно препустим, заборавим на све остало... Дуго сам желела да се бавим глумом, али недавно сам одустала од тога, јер је незахвална као позив а и страх ме је кад би ми постала занимање код мене би изазвала контраефекат. У животу се увек нађе времена за ствари које волимо тако се и ја надам да ће неко од аматерских позоришта постати један од мојих хобија...

Лаза – Хм,хм,хм... и дан данас се сећам свог трећег разреда О.Ш. када сам добио прву улогу у аматерском позориштубио сам мали, најмлађи и најмањи, али сам се осећао као да то радим годинама. Изашао сам без страха, пун самопоуздања и осећао сам да ћу добити ту улогу. Од тада па до дана данашњег то ме испуњава. То је мој кутак радости и среће. Најлепше се осећам какда треба да се поклоним и док сам на сцени... као да је сав свет мој и као да немам препрека. Једноставно волим то да радим и то обележава мој досадашњи живот. Постоје многи људи који ме подржавају у томе и који ме прате све ове године... пре свега моја породица... и једно велико хвала за професорку Виолету која је од мене направила другопласираног на републичкој домијади у рецитовању. Мислим да ме она са тог аспекта најбоље познаје. Да, наравно, спремаћу се жестоко за глуму и највећи ветар у леђа ми даје то што многи не верују у мене по том питању.....Најчешћи су коментари:“па примају само 9, па тешко је, па има бољих, па тешко ће се пробити. То ми даје вољу и највише снаге за даље и највише бих волео да тај мој инат победи све њихове предрасуде и да ми будућност какву желим од малих ногу.....

Будућност

Мариа – Сви смо ми кројачи своје судбине и будућност је индивидуална ствар, али желим систем који ће свима да омогући барем основно.

Лаза - Желим да видим лепу и светлу будућност за младе и будућност у којој ће сви имати шансу.

Дом

Мариа - Дом је установа која има својих лепих и ружних страна, али наравно увек превагну и увек се памте оне лепе ствари. Да није било дома, нпр никад не бих упознала особе које ми пуно значе; нажалост већина тих особа више није у дому, али наравно поједине особе су увек ту и сва та пријатељства трају већ 4 године...

Лаза – Дом има и добрих и лоших страна, али те „лоше“ су „занимљиво лоше“ (нервирање око хладне воде и сл.), али у сећању увек остају оне боље и лепше које се препричавају са генерације на генерацију и ми из дома излазимо као бољи људи, спремнији за живот од оних који су 4 године седели код куће и чекали факс ... увек ћемо пре њих да се снађемо. И да на крају оно најлепше и најважније: људи који остају за цео живот: прави пријатељи који се данас тешко налазе ... (препознаће се они).

Дешавања у дому

Предавање о СИДИ које је одржао наш бивши ученик Драган Тодоровић, сада студента треће година журналистике на Факултету Политичких наука у Београду. Предавање је било врло занимљиво и поучно а пажљиво га је слушало педесетак ученика.

НОВОГОДИШЊИ МАСКЕНБАЛ

После дуже времена - (неколико година), 28.децембра 2011. у среду, одржан је и то успешно „Новогодишњи маскенбал“. За динамику је био задужен водитељ, наш драги Лаки Јелић, за добро расположење и живу свирку били су задужени Оги, Дуле, Борис и Пејић који су се месец дана припремали уз будно око и ухо васпитачице Јелене Гајић а песме су певале Марија Јаковљевић, Милена Гмитровић, Ена Јовановић и Јована Вучковић.

Све је пратио стручни жири: наш драги („никад прежалени“) тренутно бивши педагог Лукић Драган, васпитачица Данијела Милојевић и наш директор Марко Маљковић са својом лепшом половином Данијелом. Најбоље мушке и женске маске добиле су слатке пакете и специјалне награде из бутика. Било је много и учесника и добрих маски:

Број(1) Стефан Томић - Чарли Чаплин, (2) Борис Цвијетић - Секташ, (3) Никола Драгутиновић - Доктор, (4) Марина, Катарина, Тања и Јована - Аутомеханичарке, (5) Немања Јеремић - Гангстер, (6) Петар Бељић - Стоперка, (7) Миљан Папић - Хавајац, (8) Никола Јеремић - Spoon, (9) Стефан Никодијевић - Врисак, (10) Никола Радисављевић - Skinhead, (11) Ана Николић - Дама, (12) Јована Радосављевић - Штрумфета, (14) Јелена Грујић - Трудница, (15) Јован Станковић - Деда Мраз, (16) Милена Гмитровић - Циганчица пророчица, (17) Тања Радивојевић - Баба Мразица, (18) Милан Милошевић - Жртва, (19) Катарина Шокац - Пипи Дуга Чарапа, (20) Јелена Милетић - Црвенкапа, (21) Богдан Никодијевић - Врисак, (22) Наталија Божиновић - Пипи Дуга Чарапа, (23) Бојана Поповић - Пипи Дуга Чарапа, (24) Јована Вучковић - Аватар, (25) Наталија Милутиновић - Мини Маус, (26) Марија Јаковљевић - Модерна вештица, (27) Сандра Живковић - Жена Бетмен, (28) Дајана Божиловић - Дама, (29) Данијела Танчевска - Индијка, (31) Јована Вељковић - Уметник, (32) Никола Стојиловић - Алибаба, (33) Јелена Ђорђевић - Мексиканка, (34) Ана Ђикић - Ирвас, (35) Данијела Добросављевић - Добра вила, (37) Миљана Арсић - Репер, (38) Владимир Петковић - Школарец, (39) Игор Ђорђевић - Војник, (40) Александра Андрејевић - Анђео, (41) Јована Миладиновић - Судија, (42) Јелена Милојевић - Металац, (43) Милош Стојадиновић - Вештац, (44) Новак Бељић - Жена, (45) Сандра Милосављевић - Циганка, (46) Ивана Павловић - Циганка, (47) Лазар Јелић - шмекер на бабу, (48) Милан Ивковић - Џокер, (49) Ана Станимировић - Венецијанска маска, (50) Маријана Аврамовић - Мајка природа, (51) Миљан Матић - Џокер, (52) Марија Вулић - Ростафаријанка, (53) Јовановић Милош - Нема везе, (100) Марија Јовановић - Џокер, (115) Драгана Киклић - Новинарка Кики.

По одлуци стручног жирија најбоље маске су:

Треће место - Стојадиновић Милош - Вештац

Друго место - Томић Стеган - Чарли Чаплин

Прво место у мушкој конкуренцији освојио је Бељић Петар са маском: „Стоперка“,

Треће место - Марина Марјановић, Тања Милошевић, Катарина Радисављевић и Јована Новичић - аутомеханичарке

Друго место - Катарина Шокац - Пипи Дуга Чарапа

Прво место - Јована Вучковић - „Аватар“

Додељене су и две специјалне награде

Јелени Грујић - Трудници - која се баш уживела у маску - улогу труднице па смо сви стрепели од превременог порођаја

Драгани Киклић - Новинарки Кики - што је подржала забаву и добро се забавила са ученицима који су се маскирали

- и главно дешавање у фебруару - **две недеље недешавања**, због ванредне ситуације, јер је усред зиме пао снег, па ученици нису ишли у школе

Издавач: ДУСШ „Јагодина“

редакција: директор Марко Маљковић; осмислила и уредила васпитачица Драгана Киклић, васпитачица сарадник Јелена Гајић

ученици новинари: Јована Вељковић ЈОКА, Јелена Милетић, Гмитровић Милена, Миљана Арсић, Ана Милановић, Бојана Поповић, Даница Милосављевић, Драгана Цветковић, Тина Пантић, Александра Милојковић, Динко Плавковић, Марија Јаковљевић, Тања Макић Дајана Божиловић, Стефан Петрушевски, Владан Китић, Папић Миљан

штампа: „Златна књига“ - Јагодина, тираж 200, кум часописа Ранковић Лазар - први број - новембар 2005.

